

ding te verbreken. Met opzet ben ik nog niet ingegaan op de algemeene beteekenis der door mij medegedeelde feiten. Slechts in één bijzondere richting heb ik ze tot nog toe toegepast. Ik ben echter bezig met deze feiten ook in andere richtingen toe te passen. De onderzoekingen, hierover verricht, zullen, naar ik hoop, ook eenig licht brengen over de verbinding van deze fermenten met hun anti-stoffen, het verbreken van deze verbinding, enz. Gaarne maak ik van deze gelegenheid gebruik om nog eens de aandacht te vestigen op de uitkomsten, in dit proefschrift medegedeeld.

Rotterdam, 27 Januari 1915.

J. HEKMAN.

STEUN AAN BELGISCHE COLLEGAE.

Naar aanleiding van het artikeltje van coll. C. DEKKER in het nummer van j.l. Zaterdag kan ik mededeelen, dat wij van den aanvang af de bedoeling gehad hebben, om op allerlei wijzen, ook en vooral op de wijze door hem aangegeven, hulp te verschaffen aan onze Belgische collegae. Om gedaan te krijgen, dat deze laatsten in de interneeringskampen en in de vluchttoorden praktijk mogen uitoefenen, is door ons reeds een omvangrijke briefwisseling gevoerd, ook met het hoofdbestuur, dat wij bereid vonden zich met een desbetreffend adres tot de regering te wenden.

Juist in de vorige week bereikte ons langs den Belgischen gezant te 's-Gravenhage, baron FALLON, het bericht, dat onze minister van oorlog den geneeskundigen inspecteur van de landmacht heeft gemachtigd, eenige Belgische dokters aan te stellen in de interneeringskampen.

Wij ontvingen ook reeds brieven van collegae, die geplaatst zijn resp. in de kampen te Zeist, Kampen en Assen. Weldra hopen wij ook van den minister van binnenlandse zaken bericht te krijgen, dat men de Belgen in de vluchttoorden laat behandelen door hun landgenooten. In Engeland is dit, ook op verzoek der Engelsche geneeskundigen, terstond toegestaan.

Desniettemin blijft toezending van geldelijken steun ons zéér welkom. Voor de families hier te lande van hen, die op hun post, hetzij in het leger, hetzij in hun woonplaats, zijn gebleven, zal veel geld noodig blijken, terwijl ook enkele collegae zelf (ook a.s. collegae) reeds nu moeten worden gesteund; maar dat hun aantal zal stijgen, hoe langer de oorlog duurt, is duidelijk. Verscheidenen vroegen onze hulp voor hun vrouwen en kinderen voor het gevreesde en toch gehoopte oogenblik, „waarop de Duitsche terugtocht gaat beginnen”.

Dankbaar zijn wij voor al het ons gezondene, maar niet voldaan. Collegae, blijft uw harten en uw beurzen openen! Het adres van onzen penningmeester is: A. M. DHONT, Meppel.

Voor de afdeling Meppel en Omstreken:

Meppel, 1 Februari 1915.

JUL. LEYDESDORFF, *secretaris*.

DE TAAK VAN DEN OFFICIER VAN GEZONDHEID.

In het vorige nummer van het *Tijdschrift*, bldz. 393, besluit collega KRUISINGA zijn stukje met de woorden: „zoo zijn de beginselen van deze zaak mij in deze dagen van de mobilisatie officieel geleerd”.

Ik betwijfel echter, of collega KRUISINGA hier en daar zijn leermeester wel goed begrepen heeft. Immers, waar hij zegt: „de officier van gezondheid is dan ook in alles onderworpen aan den troepencommandant”, moet ik hem er op wijzen, dat in het oorlogsvoorschrift voor den geneeskundigen dienst is geschreven: „De officier van gezondheid staat in tijd van oorlog onder de bevelen van den commandant van het troependeel, waarbij hij is ingedeeld, en van den officier van gezondheid, die boven